

Dostların Göçü

– conı · 26 Ocak 2013

26.DOSTLARIN GÖÇÜ (Kadıköy Ekim 990)

Mevsimlerden en çok , son baharı düşündüm ,
Yıllarca bu mevsimde hem ağladım, hem de üzüldüm .
Bazen güneş , yağmur , çamur , bazen de kar ,
Ağaçlardan düşer artık , sararan yapraklar .

Renkten renge bürünürken Canlı tabiat ,
İşleriz hem sevap , hem de , çoğunlukla kabahat .
Hüzün dolar insanlara , genellikle, bu mevsim ,
Altmış yaştan sonra derim ' ey gençlik neredesin '?

Bu mevsimde yaşlılar, yaprak gibi dökülür ,
Geride kalan yakınların , hep boynu bükülür .
Akrabalar , dostlar birer , birer göçüp gittiler ,
Ayrılık zor dedikse de , bizi terk ettiler .

(Şiirlerime güzel sesiyle değer kattığı için
Güzin hanıma teşekkürler)